

ABONAMENTUL.

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$ an
9 cor. $\frac{1}{4}$ 4-50 fil.

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.Toți ce privește foaia
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirea”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Cultura germană.

Războiul actual se poate asemăna mării uriașe, turburate de vifor. Până ce a fost liniște, nime nu știa, ce se ascunde în adâncuri. Crețele oglinzei întinse a apelor se asemănau una alteia, fără nici o deosebire esențială, căci adâncurile ascundeau dinaintea luminei tot ce e urât, turbure, primejdios.

Așa a fost înainte de războiu. Popoarele se asemănau perfect unul altuia. Pretutindenea aceleași preocupățiuni, aceeași muncă febrilă pentru binele general, râvnă după cultură și progres, în Anglia, Franța, Germania până la cele mai neînsemnate țărișoare din peninsula balcanică. Diferența poate într-o mai mare desfășurare a forțelor țărișoarelor mai mărunte dacă se află, cari cu îndoite puteri încercau să ajungă statele puternice ale Apusului, în cultură și avânt.

Dar s'au răscolit patimile, s'au slobozit adâncurile. Reservele, dictate înainte de războiu de considerații particulare, de convenții și reguli diplomatice, începură se nu mai existe. Și războiul desvăluie tot ce are o țară, un popor.

Pe timp de pace se mai putea motiva eventualele întrelăsări. Lipsa unei comunicații ușoare, a unor căi fierate, cari n'au fost clădite, a unor drumuri, cari nu există, a eventualelor lacune, ce s'ar afla la apărarea națională, acuză acum de neglijență pe cei răspunzători de situație în trecut.

Și rând pe rând se descoper toate în deplina lor golătate. Greșelile în administrație, la agricultură, la comerț, la finanțe, la iustitie se răsbună cumplit. Însușirile cetățenești și ostășești ale popoarelor se cântăresc acum pe timp de învrăjbire a neamurilor. Cu câtă fală

întră azi în luptă un popor întreg, cu o organizație bună.

Pe când resboiul bântuie cu furie îngrozitoare, cei departe de teatrul lui cântăresc sortii izbânzilor și își împrăstie admirația lor pentru însușirile vitejești și organizația de fier a celui mai vrednic de admirat dintre beligeranți. Nu-i vorbă, cultura germană a dat dovezi de o grandioasă superioritate în măsurarea forțelor din actualul războiu, precum admirată a fost munca stăruitoare a poporului german pentru progres pe timp de pace.

Recepția principelui Carol în Senatul României. Miercuri, în 9 l. c. a avut loc solemnitatea impozantă a recepțiunii A. S. Regală Prințepile Carol în rândurile senatorilor, potrivit art. 76 din Constituție. Se alege prin tragere la sorti, o comisie de 5, care să primească pe moștenitorul tronului. Intre aplauze și urale frenetice este primit principele Carol. În momentul următor se anunță sosirea M. Sale reginei. Insoțită de principesa Elisabeta. Regina în mijlocul unor călduroase ovații se sue în tribuna regală.

Prezidentul Senatului, dl Missir, ia cuvântul, salutând pe moștenitorul de Tron Carol, în numele Senatului, ca membru de drept al său. Prin faptul, că Moștenitorul Tronului ia parte la trebile statului, în locul ocupat de Augustul său părinte, M. S. Regele, să perpetuează și cimentează legături strănse între Casa Domnitoare și țară.

Răspunde foarte mișcat principele Carol, cu voce puternică, întrerupt la fiecare frază de aplauze și de entuziaste ovațiuni, Moștenitorul Tronului spune:

Domnule Președinte,

Domnilor Senatori,

Din adâncul sufletului, vă mulțumesc dle președinte, pentru cuvintele atât de măgulitoare ce mi-le roștiți cu prilejul primirii mele în sânul acestei înalte Adunări.

Vă aduc și vouă dlor senatori, prinosul meu de recunoștință pentru călduroasa întâmpinare ce o faceți celui mai tiazăr dintre colegii dvoastre.

Luându-mi de acum înainte locul meu în rândurile senatorilor, potrivit art. 76 din Constituție, voi putea să mă pătrund din ce în ce mai mult de datoriile mele de

prinț moștenitor și să cunosc mai de aproape nevoile Statului și ale iubitului nostru popor.

Puteți fi incredințați că voi urmări cu cea mai vie atențiune lucrările acestui matur Corp, căutând în orice clipă să răspund așteptărilor dv. și ale țerii, căreia fi închin, cu nemărginită dragoste și credință, toate puterile mele.

La orele 3 și jumătate recepția solemnă și călduroasă, era terminată. Ședința s'a suspendat, în mijlocul animației generale.

Noul șef de stat maior al armatei germane. Din Berlin se anunță, că actualul șef de stat maior al armatei germane, generalul Moltke, a fost dispensat de înalta funcție militară, ce ocupa, fiind el destinat pentru o altă demnitate. În locul generalului Moltke va fi numit șef al statului maior german actualul ministru de războiu al Germaniei dl Falkenhayn. Acesta însă își va păstra și în noua-i demnitate portofoliul ministerului de războiu german.

Enciclica

Pontificelui Benedict al XV-lea.

(Continuare și fine.)

17. Ne bucurăm din tot sufletul, Venerați Frați, *de societățile catolicilor* în cari, pentru ca să-și poată mărturisi credința pe față și pentru ca să poată trăi conform credinței lor, oamenii să pot înflăcări dându-și sfaturi unii la alții și să se coregă în mod fratern. Și dorim, ca acelea nu numai să se înmulțască, ci vrem să și înflorească sub scutul Nostru amăsurat prescrierilor ce le-a dat acest Scaun Apostolic, și le va da în viitor ținând la ele cu credință și cu statornicie. Prin urmare totți căți făcând parte din societățile acestea se luptă pentru Dumnezeu și biserică, să nu uite ce le grăiește Înțelepciunea: *iară omul ascultător ia seamă ce vorbește* (Int. XXI, 28); că nesupunându-se mai marelui pus de Dumnezeu în Biserică, nu-și vor putea câștiga fericirea cerească, și zădarnică va fi truda lor.

18. Și ca toate câte le dorim să se și îndeplinească, știți, Venerați frați, că se recere o muncă cuminte și rodnică din partea acelor, pe cari Hristos Domnul i-a trimis secerători în holda sa, adică a clericilor. — Din motivul acesta înțelegeți că trebuie să purtați o deosebită grijă, de cei ce au ordurile sacre, și să încălziți.

statornicia și sfințenia, în ei, și pe alumnii institutelor sfinte, cu povește bune și cu porunci să-i întăriți cum trebuie, pentru o deregatorie atât de sfântă. Și că voi să o faceți aceasta cu cea mai mare sirguință — deși zelul nostru nu are lipsă să fie împintenit — vă indemnăm, ba chiar vă rugăm cu inzistență. Lucrul stă așa, că în Biserică nu este un bun, mai momentuos ca acesta, și de aceea, după ce înaintașii Noștri de veșnică amintire Leo al XIII-lea și Piu al X-lea, au lucrat mult în direcția aceasta, Noi de data asta nu mai avem nimica de zis. Singur numai la aceea Vă rugăm, să nu dați uitării și să observați cu cea mai mare strictețe prescriesele acestor Pontifici atât de înțelepți, și mai ales celea cuprinse în „Exhortatio Clerum“ a lui Piu, să meditați asupra lor cu luare aminte.

Totuș este un lucru, pe care nu trebuie să-l trecem cu vederea: vrem să facem atenți pe toți preoții, — cari Ne sunt dragi ca fii ai Noștri — că atât pentru mântuirea lor, cât și pentru roadele slujbei sfinte a lor, e de lipsă, să fie în legătură strânsă cu episcopii și să fie ascultători. Considerând decadința sufletească și răutatea — proprie zilelor noastre — după cum ne-am plâns mai sus, nu toți își văd de administrarea celor sfinte; și nu rar să întâmplă Păstorului bisericii, că-i vine întristare și durere, de unde pe dreptul se așteaptă mângâiere și ajutor. Cei ce-și părăsesc slujba într'un mod atât de dureros, să se cugete din nou și din nou, că e dumnezească autoritatea acelor, pe cari *Spiritul Sfânt i-a pus episcopi, ca să guverneze Biserica lui Hristos* (Fapt. XX. 28); și dacă se împotrivesc lui Dumnezeu nesupunându-se celui ce are autoritate legitimă, cu mult mai necuviincios purced ceice deneagă ascultarea episcopilor, pe

cari Dumnezeu i-a consacrat cu sigilul puterii lui. Sf. Ignatiu Martirul zice: fiindcă iubirea nu mă lasă să tac despre voi, de aceea m'am întors să vă admoniez pe voi, ca să fiți uniți în judecațile lui Dumnezeu. Și fiindcă Isus Hristos, vieța noastră neseparată este voința Tatălui, și episcopii așezați pe întreg pământul, sunt după voința Tatălui. Deunde se cade, ca voi să alergați la judecata episcopilor (In ep. ad. Efez). Însă întocmai ca măritul Martir au vorbit toți câți au fost Părinți și Doctori ai Bisericii. — Afară de aceea, Păstorii sfințiți poartă o povară nespuse de grea și din cauza vremilor turburate, sunt într'o neliniște mai adâncă pentru mântuirea turmei concrezute lor: *Pentru că ei veghiază ca unii cari vor da seamă de sufletele voastre* (Evr. XIII. 17). Ore să nu zicem că-s crudeli aceia, cari denegând ascultarea, produc greutatea și neliniștea asta? *Că aceasta vă este nefolositor* (Evr. XIII. 17) ar zice unora ca acestora Apostolul: și chiar pentru că *Biserica este adunarea poporului înaintea preotului și a păstorilor uniți cu turma lor* (S. Cypr. ep. 66); de unde urmează, că nu este Biserică, unde nu este episcop.

19. Și în urmă din nou ne vin pe buze vorbele păcii pe care o cerem cu dorință călduroasă și cu cuvinte urgentoare atât pentru societate, cât și pentru Biserică. În favorul societății, ca să poată înainta pe toate cărările progresului; în favorul Bisericii, ca să poată duce mângâiere și mântuire fără piedecă chiar și în colțul cel mai ferit al pământului. E drept, că *Biserica de multă vreme nu să bucură de libertatea deplină de care are lipsă*; de când Capul ei Pontificele Roman e lipsit de sprijinul acela pe care în decursul veacurilor și — l-a câștigat — din hotărârea prevedinței dumnezeiești — pentru

apărarea libertății sale. Lipsa acestui sprijin — precum era și firesc — a produs o mare turburare între catolici: toți ceice se mărturisesc de credincioși Pontificelui Roman, cei din apropiere și depărtări, toți pe dreptul cer garanții, ca Părintele comun al lor să fie scutit de orice putere omenească în afacerile slujbei Apostolești și cu totul liber. Astfel dorind ca pacea între neamuri să se stabilească cât de curând, dorim totodată să înceteze și starea anormală în care trăiește Capul Bisericii, care din multe puncte de vedere stricăcioasă chiar și pentru viețuirea pașnică a popoarelor. Inoim împotriva stărilor acestora protestul înaintașilor Noștri pe care și ei au fost siliți să-l facă mai de multeori, nu purtați de interese omenești ci din o sfântă datorință, îl inoim tot din aceleaș motive, *pentru apărarea drepturilor și a demnității scaunului Apostolic*.

20. Restează, Venerați Frați, că după ce voința Domnitorilor și a acelor, cari pot să pună capăt războiului sălbatic de care am pomenit, este în mâinile lui Dumnezeu, și în numele întregului neam omeneș să strigăm: „Dă pace Doamne în zilele noastre“. Și să ne-o dea Celce a zis despre sine: *Eu sunt Domnul ... celce am făcut pacea* (Isaia XIV, 6—7), El, valorile nefeicirii pe cari e purtată atât societatea bisericească cât și cea civilă, în urma rugăciunilor noastre le va întoarce spre folos, și le va potoli cu degrab. Să fie mijlocitoare pentru noi Preafericita Fecioară, care pe însuș Impăratul păcii l-a născut; să primească în grija ei de mamă umilita Noastră Persoană, slujba Pontificatului nostru, Biserica, și toate sufletele răscumpărate cu sângele Fiului ei.

Darurile celea cerești și asigurarea bunăvoinții Noastre cu Voi, Venerați Frați,

FOIȚA.

Gânduri răslețe!

(Continuare).

Doamnelor și Domnilor! Nu vreau să vă opăcesc cu călătoria mea pe valea Putnei. V'am prezentat tabloul de mai sus numai ca să am prilej să fac o enunțiațiune generală, că păduri frumoase cum sunt în Ardeal și părțile marginase, vor fi poate și airea, dar mai frumoase la nici un caz. Am cutrierat, dlor mei, mulți munți în viața mea. Am umblat pe munții Călimani. Am urcat Țibleşul, Comarnicul, Higeșul, Jidanul, Găunosul, din munții Giurgeului. Am fost de vreo patru ori în vârful Ceahlăului Moldovei. Am fost în vârful Negoiului bătrân; în vârful Zăganului. Am văzut Groșoarele, Bălanul și am fost la pasul Bratocei, în Muntenia. Am trecut prin pădurile ce despart Ciucea de Bogdana; am trecut Libanul de unde izvorește Târnavă mare și pădurile Bucinului, ce despart Praidul săcuiesc de Alfalău, din cari izvorește Târnavă mică. Am trecut de nenumerate ori prin defileul dela Răstoșnea, Ilva, Gudea-Meșterhaza a Murășului și am văzut pădurile dealungul văii Oltului pe la Turnul roșu,

dealungul văii Tisii și a Vișanului, precum și la Predeal și dealungul Prahovei. Apoi cheile Bistriței din Muntenia și făgetul și stejerișul dela băile Govora. Ei bine! Vă pot asigura, că mi-or rămânea pururea cu urme neșterse în suflet tablourile vie ce le-am văzut. Și acuma mă urmărește în gând pădurea de fag dela Ciucea cu arberi așa de înalți și deși, ca falangele nebiruite, cu coroana aciuiată chiar în vârf. postăți dealungul drumului: sau făgetul dela izvoarele Târnavei mici cu trunchiuri puternice adânc înfipte în coasta dealului; și cel dela Govora, cu culoare atât de specifică albă-surie, cu o mică nuanță în albastru, sub bolta căreia măreț m'am preumblat ca într'o biserică în serile calde la lumina fosforescentă răspândită de milioanele de licurici. Imi servă apoi de nespuse mângâiere să amintesc brădetul, ceata mândrilor ostași, sulegeți, drepti ca lumânarea, voinici, cu fața senină, cu avânt războinic, adevărații fii ai munților, cu vânoșie probat în focul luptelor viforoase. Brădetul, da brădetul, el m'a adormit, ca copil în leagăn, el mi-a alintat visurile copilăriei, el mi-a turburat somnul cu glasul său de tunet și chiotul de năvală pe timp de furtună, când armadia fulgerelor cu săbii de foc, încrușișa văzduhurile. Domnilor! Duceti-Vă, odată numai, vă rog, în pădurile de brad a munților Giurgeului, sau pe Căliman, sau pe Liban, sau Ceahlău, și apoi

ziceți-mi, dacă cutezați, în față, că n'am drept, când vă spun în chip rezolut, ca nu pot fi parcuri mai frumoase, nu pot fi câmpii elizei mai strălucite, ca parcul pădurilor acestora de brad, tapisat cu mușchiu moale, smaltat cu grupuri de flori minunate, ud de părăiașe cristaline, parfumat de balsam de rășină și plin de răcoare dulce. Acolo e viața adevărată. Da. Căutat-au ochii mei la munți... Cum e numai psalmul?

Dar să lăsăm la o parte pădurile. Să-mi întorc privirea airea. Mulți dintre DVoastre se vor fi lăsat ademenți de grandiozitatea priveliștilor munților stâncoși din alte țări, să zicem din Salzkamergut, dacă ați avut fericirea să-i vizitați cu ocazia vre-unei excursiuni. Dați-mi voie să vă spun cu toată hotărârea, că munții noștri nu cedează nici în privința aceasta bucuroș locului altora. Și acuma, după trecerea alor 9 ani, mi-e vie în memorie, par'caș fi văzu-to numai ieri, panorama grandioasă a masivilor de andesit din Nordul Ardealului: Cerbucul (2013 m.), Dealul lat (2031 m.), Voivodeasa, Dealu Braduciont, Piatra Pisc (2022 m.), Negoiu (2047 m.), Pietrosul (2102 m.) cunoscuți sub numele de Călimani, adunați în amfiteatru măreț, strânși în semicerc perfect, cu surduc splendid spre Nord; și cari ascund într'o îmbrățișare groaznică a păreților aproape verticali, la adâncimi mari o poiană de smarald, din cari izvorește zburdălnicul

și împreună cu Voi implorăm cu cea mai mare dragoste binecuvântarea apostolică peste clerul și poporul Vostru.

Dat în Roma la S. Petru în ziua sărbătorii tuturor Sfinților, 1 Noemvrie 1914, în anul prim al Pontificatului Nostru,

Răsboaiele Rusiei cu Turcia.

Răsboiul ce decurge acum între ruși și turci, după număr, este al șaptelea, în cei din urmă 146 ani. Răsboiul cel dintâiu a durat dela 1768-1774 și s'a sfârșit prin pacea dela Cainarg, în înțelesul căreia, Turcia a cedat Rusiei, teritoriile ce se estind între râurile Dnyeper și Bug, orașele Kertoc, Ienicale și Perckop, apoi a asigurat trecere liberă pentru năile rusești pe Marea-Neagră și de Marmoră, de asemenea și prin strămtura Dardanelelor.

Al doilea răsboiu contra Turciei, l-a purtat Rusia alături de Austria (1787-1792). Prin pacea dela Iași, s'a asigurat Rusiei teritoriul dintre Bug și Nistru dinpreună cu orașul Ociakoff.

Al treilea răsboiu de asemenea s'a mântuit cu înfrângerea Turciei (1806-1812) și în înțelesul păcii dela București, hotarele Rusiei s'au întins până la Prut.

Al patrulea răsboiu (1827-1829) s'a terminat prin pacea dela Adrianopol, care asigura Rusiei gurile Dunării și o parte din Armenia s'a încorporat la imperiul rusesc. Afară de aceste Turcia, care și de dată aceasta a fost nenorocoasă în luptă, a trebuit să plătească 10 mii galbini, despăgubire de răsboiu.

Al cincelea răsboiu, sau răsboiul numit din Crimeea, a durat trei ani, dela 1853-1856. În răsboiul acesta, alături de Turcia s'a luptat și Anglia, Franța și Piemont. Acestui răsboiu i-a pus sfârșit pacea dela Paris, care a redat Turciei delta Dunării, orașul Kars

părăiașiu Neagra, adunat din lacrimile munților. În veci nu voi uita apoi masivii de schisturi cristaline ai munților Făgărașului, îndeosebi piramida înaltă a Negoii (2552 m.), mâncată de vreme, cu coama crenelată de vifornite, pereți adânc scrijelați, spălați de ape și înghețuri și pe față cu urmele evidente ale eroziunii și corosiunii vânturilor. Când am fost în vârful lui, la începutul lui August, pereții săi prăvalnici, erau un câmp vast de zăpadă până-n genunchiu. Vă asigur că a fost ceva sublim, ca'n povești. Și vă asigur, iarăși, că urcând încet spre culmile lui de zăpadă și văzând clocoțișul de pietrii mari, sămănate pretutindeni în cale, deavalma în dreapta în stânga, înainte, înapoi, cât eram siliți să urcăm din piatră în piatră, ca pe niște trepte țepiși, sau să ne târâm chiar pe brânci, — și nevăzând nici o vietate, nici măcar un fir de iarbă, sau mușchiu, sau lichen în jurul meu, — vă asigur, că m'a pătruns un fior rece din creștet până'n tălpi și m'am crezut osândit la lumea întunericului, a tăcerii veșnice, unde nu-ți auzi decât glasul conștiinței, ce-ți reproșează greșelile trecutului.

(Va urma).

Dr. Alex. Nicolescu.

din Armenia și Rusia s'a obligat să-și reducă numărul vaselor din Marea-Neagră în proporție cu cele turcești. În urmă Rușii au trebuit să abzică de protectoratul creștinilor ortodoksi din principatele dunărene, drept, care și l-au rezervat șieși marile puteri.

Mai important a fost răsboiul din 1877, al cărei scop era rezolvarea chestiunii orientale. Turcii au fost atacați atât în Asia mică, cât și la granițele imperiului său european. Rușii trecură Dunărea și ajunseră repede la Plevna, aici întâlniră însă eroismul și pricepera tactică a lui *Osman Pașa*, care-i ținu în loc; ce avu o clipă chiar temerea, că întreaga oștire putea fi aruncată asupra Dunării și nimicită.

Alianța armatei române, oferită în chip leal de Domnul românesc, a fost refuzată de ruși cu cel mai mare dispreț. Acum însă, când primejdia strângea de aproape pe ruși, Marele-Duce Nicolae, fratele Țarului, comandant al oștirilor de peste Dunăre, ceru telegrafic ajutorul principelui Carol; el i-se dădu fără întârziere. Regimentele românești trecură pe la Corabia și se adunară la cele cari luptau sub Plevna. Principele Carol a fost numit comandant al oștirilor aliate, după ce Rușii se convinseseră de dreptatea planului Domnului României. În Noemvrie 1877, colonelul român Mihail Cerchez, primi sabia marelui învins Osman Pașa.

În timpul acesta și pe câmpul de luptă din Asia, rușii atacau cu puteri înalte, în 18 Noemvrie căzu fortăreața Kars, în urma căreia Turcii au evacuat cu totul Armenia.

În anul următor Rușii trecuseră acum dincolo de Balcani; generalul Gurko, ocupă Sofia, în 22 Ianuarie rușii intră în Adrianopol. Turcia nu mai avea o oaste pe care să o poată opune. Se încheie deci în apropiere de Constantinopol tractatul dela *San-Stefano*, revăzut de marele congres european adunat la Berlin, în 1878. În înțelesul acestei păci Turcia a cedat Rusiei o parte din Armenia cu orașele Ardehan, Cars, Batum și Baieșid. România a căpătat Dobrogea, o țară pe atunci foarte puțin cultivată, dar ea pierdu Basarabia de sud. Toate silințele lui Ion Brătianu și Kogălniceanu de a cruța România de această pierdere, au fost zădărnice celelalte teritorii le-au primit Sârbia și Muntenegru, recunoscând totodată și independența acestor principate. Bulgaria capătă teritorii vaste.

Dupăcum se știe, dispozițiile congresului dela Berlin, au fost modificate prin pacea dela București, care a pus capet celor două răsboaie sângeroase din Balcani din 1912/913.

Răsboiul european.

Luptele din Sârbia.

Budapesta, 10 Decemvrie. (Oficial).

Trupele noastre din Sârbia au fost întimpinate de puternice detașamente inimice, și astfel nu au putut ajunge la rezultat. Ca să încunjurăm contraatacurile dușmane, trupele noastre le-am așezat în unele locuri mai potrivite.

Spre sud dela Belgrad, ofenziva noastră a progresat. În 8 Decemvrie am capturat 20 tunuri și un reflector.

Budapesta, 11 Decemvrie. Dislocările necesare se efectuează fără lupte mai mari.

Luptele din nord.

Budapesta, 9 Decemvrie.

În Galiția vestică ofenziva noastră e în curgere. În Polonia, pe frontul sudic, e liniște. Atacurile necurmte ale inamicului în regiunea Pietricow, precum mai înainte, astfel și acum se frâng în fața rezistenței aliaților. În săptămâna ultimă, singur trupele noastre au făcut aici 2800 prinsoneri ruși. Mai în sus spre nord germanii își continuă operațiunile cu succes.

Lupte în jurul Cracoviei.

»Budapești Tudósító« comunică: Trupele rusești, cari au suferit pierderi mari, au fost respinse la *Wielicka* — dela Cracovia 12 km. spre est. Dupăcum scrie »Noua Reforma«, despre o bombardare sau blocare a Cracoviei, nici vorbă nu poate fi. Lângă comuna Skala din Polonia rusească, în două atacuri nocturne, au căzut peste 20 mii ruși. Prinsonerii ruși mărturisesc, că în armata rusească e mare lipsa de alimente, pretutindeni stăpânește foametea. Toate semnele arată, că Rușii se retrag cu totul din Galiția vestică.

Dintre luptele victorioase, cari s'au dat în apropierea Cracoviei, »Nova Reforma« amintește una, care a avut loc într'un sat lângă *Wielicka*. Sosise în acel sat o puternică brigadă rusească. Trupele noastre din Cracovia au luat știre despre aceasta și în noaptea de Miercuri spre Joi, s'a deschis o canoadă înfricoșată asupra satului. Abia au putut scăpa câțiva cazaci, ceilalți toți au căzut.

Comunicat german.

Berlin, 9 Decemvrie. (Oficial).

Spre vest dela Rheims, trupele noastre au fost silite să bombardeze localitatea Becheie-Ferm, deși eră provăzut cu stindardul Crucii roșie, fiindcă s'a constatat peste toata indoeala prin fotografie de pe aeroplan, că în imediata apropiere a edificiului, eră ascunsă o baterie de cetate.

Atacurile franceze, îndreptate împotriva noastră în regiunea Souain, din direcțiunea localităților Varennes și Vouzières, la aripa ostică a pădurii Argonne, le-am respins, cauzând inamicului pierderi.

In inșasă pădurea Argonnes, am câștigat teren în mai multe puncte, făcând prinsoneri.

In luptele dela Nancy, spre nord, despre cari am făcut amintire ieri, Francezii au suferit pierderi grave. Pierderile noastre, relativ sunt mici.

In Polonia nordică trupele noastre au luat contact apropiat cu Rușii, cari s'au așezat într'o poziție puternic fortificată, spre sud dela râul Miezga. — Pentru Lovic lupta continuă.

In Polonia sudică, trupele germane laolată cu cel ungare au trecut în o ofensivă plină de succes.

Războiul Turciei.

Constantinopol, 11 Decembrie.

Rușii au încercat ieri, să debarcheze trupe lângă Gonia spre sud dela Batum, sub scutul vaselor de războiu, ca astfel să ne atace pe noi din coastă. Dar trupele debarcate le-am silit a se retrage, cauzându-le pierderi grave. In cursul luptei am capturat 2 tunuri.

La granița Vilajetului Van cavaleria noastră a respins pe cea dușmană Spre ost dela Van, lângă Deir, la granița Persiei, am respins atacul rușilor, cauzându-le pierderi.

Diverse.

Intru mărirea lui Dumnezeu. In timp de 12 ani, de când preoțesc în Ibașfalău am întimpinat mulți binefăcători ai bisericii la altarul căreia servesc. — Am întrelăsat însă a le da numele publicității, amăsurat principiului: „Cine primește lauda dela oameni, pierde răsplata dela Dumnezeu”. Nici cu acest prilej nu laud — că lauda-i la Dumnezeu — dar nu pot lăsa se nu pun de exemplu luminos, frumoasa faptă îndeplinită de fiii și următorii înaintașului meu paroh-protopop al acestei parohii Ștefan Câmpian.

In cursul semestrului al II-lea al acestui an, Prea Stimatul Domn: Anchedim Șoldea, colonel și Prea Stimata sa soție Elena născ. Câmpian, au dispus să se facă scoori nouă în jurul edificiului bisericii noastre, jertfind spre acest scop suma de: 170 coroane. Tot dânzii au pus la dispoziția Spectabilei Doamne Otilia dr. Holom născ. Câmpian 100 cor. cu condiția, că numita Doamnă laolată cu parohul local, se mai colecteze și se repareze: biserica, școala și casele parohiali.

Dna dr. Holom a mai colectat dela următorii creștini I. Ariton și Maria Degan au dăruit 1000 de țigle, dna văd. Susana Câmpian n. Negrutiu 10 cor., Protopopeasa: Lucreția Simu 300 țigle, D. Clementina Magda n. Câmpian soție de căpitan 10 cor., D. Valeria dr. Morariu soție de avocat 10 cor., dr. George Onișcă adv. și soția Cornelia 10 cor., Marius și Sabina Peculea dir. fil. „Albina” din Bozovișiu 10 cor., George Stoica 5 cor., Anica Fetecean, Maria Turcu,

Fira Cristea și Ludovica Chiș câte 1 cor., Maria Stoica 1 cor., Saveta Stoica 80 fil., Ana Cucea 60 fil., Lina Pușcaș 50 fil., Anica Șancu 40 fil., colecta nevestelor 5 cor., 40 fil., iar harnica noastră colectantă dna Otilia dr. Holom 10 cor. Suma întreagă = 177 cor. 70 fil. și 1300 țigle. Cu banii aceștia și cu concursul unor credincioși cu carul s'au reparat bine, biserica, școala, casele parohiali și cinctura de zid și grădii de fier dela biserica.

Subscrisul mulțămesc în numele poporului meu sărac — binefăcătorilor acestora, și îndeosebi marinimoșilor donatori dlui Anchedim Șoldea, colonel și soției Sale Ileana, precum și neobositei colectante dnei Otilia dr. Holom.

„Scrie Doamne în cartea vieții veșnice pe toți donatorii veniți întru ajutorul bisericii sfântului Nicolae din Ibașfalău”.

George Simu.

Arhiducele Frideric, generalisimul armatei austro-ungare, a fost numit mareșal. Inginerul arhidiecezan — distins în războiu. Dl Ioan F. Negrutiu iun., inginerul arhidiecezan, inactivat în urma mobilizării generale la trupa tehnică (Sappenruppe) în rangul de sublocotenent, dupăcum citim în foaia oficioasă a ministerului de războiu, în recunoașterea prețioaselor servicii prestate pe câmpul de luptă din Galiția a fost avansat în mod extraordinar la rangul de locotenent cu începerea dela 1 Octomvrie a. c.

Felicitările noastre!

Sărbătoarea dela Cluj. Citim în foaia partidului popular săsăsc „Siebenbürgisch deutsches Tageblatt”, despre o sărbătoare, ce s'a aranjat instantaneu la Cluj, din prilejul căderii Belgradului. Câți-va studenți sași dela universitate s'au strâns la statua regelui Mathia, unde au cântat cântări patriotice. La fața locului au venit îndată și alții mai ales universitari. S'au intonat apoi cântări nemțești și ungurești pe schimbate. Convoitul a plecat la casele fișpanului și a altor persoane de frunte. Asupra restului sărbătorii scrie „Tageblatt”:

Au mers apoi la casele cunoscutului iperșovinist și tiran al universității profesor Apathy. Acela a rostit un discurs, care merită să fie fixat. Că s'a ridicat mai întâi pe sine până la ceriu — treacă — ducă-se. După cunoscutul proverb, știm ce înșământate mai are și aceasta. Tenorul vorbirii a fost însă: Tot ce a prestat armata noastră, a făcut honvedul maghiar, iar ceea ce a făcut honvedul maghiar a prestat rassa ungurească. Ca sa nu fiu nedrept, amintesc, că el a admis totuș cu o îngâmfare supraomenească, ca celealalte naționalități să se bucure de aceasta apoteoză a rasei maghiare...

Mulțămită. Subscrisul, mă văd de nou plăcut îndemnat să aduc călduroasă mulțămită următorilor generoși dăruitori, cari chiar și în acest timp greu, și-au adus aminte de noi, dărnuind capelei noastre următoarele obiecte: dlui Vasile Popa, maior în pensiuine — neobositul nostru primcurator — pentru 2 aparate pentru jar la cădelniță în preț de 7 cor. și 6 volume cărți istorice pentru înființând bibliotecă populară-parohială; dnei Irina Popp n. Barbor pentru un covor în preț de 13 cor. 10 fil., dnei Elena Moldovan n. Stinghe pentru un covor frumos de Perzia; dlui dr. Elie Dăian, protopopul Clujului pentru 2 cor. dăruite din incidentul celebrării unei sf. liturghii în ca-

pela noastră; dlui Emil Bologa et comp. succesorii prăvăliei „Frații Simay” pentru materia pentru o pierdea de ușă — la altar — în preț de 11 cor. 4 fil.; dnei Eugenia Brumboiu n. Chișierean, pentru un stihariu alb în preț de 12 cor. și dlui Ștefan Suciu restaurateur, care ne-a pus la dispoziție încă dela deschiderea capelei 30 scaune, cu totul gratuit. Tatăl Ceresc să le răsplătească marinimoasa jertfă!

Brașov, 2 Decembrie n. 1914.

Moise Brumboiu, protopop.

De sărbători este cel mai frumos cadou pentru oricare casă românească:

JERTFE,

piesă dramatică în patru acte

de Octavian Prie.

Se poate comanda la Librăria seminarială din Blaj (Balázsfalva) și costă 1 cor. plus 5 fil. porto.

A apărut:

Cheia raiului sau Părerea de rău desăvârșită de Ioan von den Driesch. Traducere, prețul 10 fil. Blaj, 1914. Tipografia sem. teol. — E o cărticică de 45 pagini, în care se tractează limpede, un adevăr foarte însemnat dar puțin cunoscut credincioșilor: părerea de rău desăvârșită pentru păcate. Se poate procura dela librăria sem. din Blaj, prețul 10 fil.

Au apărut în editura W. Krafft în Sibiu:

Calendarul Săteanului pe a. 1915.

Amicul poporului cu portretul păr. prepozit I. M. Moldovanu.

Poznașul.

Toate aceste calendare au un bog. material interesant și variat, cu numeroase ilustrațiuni și câte o hartă a câmpurilor de luptă din actualul războiu. Se află de vânzare la librăria W. Krafft în Sibiu.

MAI NOU.

Luptele din nord.

Budapesta, 11 Dec. (Oficial).

Operațiunile militare se desfășură în Carpați după plan. Ieri au opus rezistență abia areiergardele inimice, cari însă au fost respinse din partea noastră.

În Galiția încă nu e nimic deciziv. Pretutindenii unde atacă Rușii, au fost respinși. Pe frontul nostru din Polonia și ieri a domnit liniște. Przemyslul e împresurat numai de dușman, dar nu e atăcat. Garnizoana, la o depărtare respectabilă dela front, neliniștește aproape zilnic prin erupțiunile sale trupele dușmane, cari împresură cetatea.

Proprietar, editor: Emil Tatar.

Redactor responsabil: Augustin Gruția.